

hederne blev for store, at genindføre en regulering, og så kom satspuljen på.

Det vil sige, at satspuljen ikke er et alternativ til en fuld regulering, men at satspuljen er et alternativ til ingen regulering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved ikke, om man kan stille det så enkelt op, at alternativet til satspuljen er ingen regulering. Det er nu ikke givet, at det er det, men det kunne godt være, at alternativet var en ringere regulering.

Altså, lad mig bare slå fast, at jeg faktisk synes, det er en meget god model, vi har fundet med satsreguleringsordningen, som jo går ud på helt præcis, at hvis ændringen i den opgjorte årsløn er større end 2 pct., så anvendes et beløb på højst 0,3 pct. til indkomstoverførsler til en pulje: den såkaldte satspulje.

Det er en meget god model, som finder den rigtige balance mellem at sikre en vis velstandsstigning, også for modtagere af overførselsindkomster, samtidig med at der er penge til de mest udsatte grupper i vores samfund. Og hvis der så i øvrigt er politisk flertal for det, så kan man uden for det her og oven på det her bygge yderligere forbedringer, sådan som det i øvrigt også er sket hen ad vejen.

Kl. 14.30

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget optaget af, at lytterne og seerne til denne her debat ligesom får historikken med. Det var derfor, jeg spurgte, om det ikke er korrekt, at forud for, at satspuljeordningen blev etableret, var der ingen regulering. Der kunne man måske have lavet en eller anden form for regulering, men virkeligheden er, at der ikke var nogen regulering. Så satspuljeordningen var sådan set en forbedring i forhold til det, der var gældende på det tidspunkt, hvor den blev indført.

Det er sådan set bare den konstatering, jeg vil have frem, sådan at man får det ind i de rette proportioner. Det er jo ikke sådan, at satspuljen var et udtryk for, at man havde fuld regulering, og at man så skar noget ned. Tværtimod kom man jo fra nul og lavede en regulering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Når jeg ikke gik præcist ind på det aspekt i hr. Ole Sohns spørgsmål, var det, fordi jeg her på stående fod ikke har en fuldstændig klar erin-

dring om, hvordan reguleringsmekanismerne var tilbage i 1980'erne.

Som jeg nu husker det, er det i hvert fald ikke rigtigt at fremstille det sådan, at der ingen regulering var, men jeg tror, at hr. Ole Sohn har ret i, at reguleringsmekanismen var ringere end den, der så blev indført med satsreguleringspuljen. Det er vi fuldstændig enige om.

Det er vel også grunden til, at et meget bredt flertal i Folketinget blev enige om den her model, som også indebar, at man fandt en god metode til at skaffe de penge frem, som der er hvert år var et ønske om, når man skulle forhandle finansloven, nemlig penge til at sikre nogle forbedringer for særlig udsatte grupper. Jeg er glad for, at denne meget brede kreds af partier hvert år har kunnet blive enige om en sådan fordeling af penge til de mest udsatte grupper i vores samfund.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for et sidste spørgsmål.

Per Clausen (EL):

Jeg synes også, det er oplysende at få gjort det helt klart her i Folketingssalen, at alle partier minus Enhedslisten synes, at det er godt at have en reguleringsordning, der fører til, at forskellen mellem de indkomster, man har, når man er i arbejde, og når man er på kontanthjælp, når man er syg, når man er pensionist, og når man er arbejdsløs, skal vokse hvert år, og at det er godt, at der er taget over 4 mia. kr. fra den gruppe og bliver taget det hvert eneste år. Det er jo rart at få bekræftet et eller andet sted, at det er der altså stor enighed om.

Men det ændrer jo ikke noget ved, at det præcis er det samme, vi ser, når vi ser forringelse af kontanthjælpen ved hjælp af starthjælp og kontanthjælpsloft, at det er det samme, vi ser, når vi lader de ejendomsprisstigninger og de formueopbygninger, der kommer der, være ubeskattede, mens vi forringer vilkårene for lejerne: Det skaber større ulighed i samfundet.

Og det er jo pointen: at den eneste forskel på det, statsministeren og socialministeren sagde, er, at socialministeren forsøgte at argumentere for, at ulighed kunne være godt, mens statsministeren benægter det, hvilket tvinger ham til efterfølgende at benægte fakta, i hvert fald fremstille det, som om regeringens politik ingen indflydelse har på udviklingen. Men det er jo kommet frem i dag, at regeringens politik fører til